…iem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr, na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 25 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 16. Piątek 21. Stycznia 1870. Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Ustawa

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem, ustanawiająca termin ostateczny do ogłoszenia powinności, podlegających indemnizacyi.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

§. 1. Podlegające indemnizacyi, a dotychczas nieindemnizowane powinności poddańcze z gruntów rustykalnych, lub z takich gruntów dominikalnych, przez których nadanie utworzoną lub pomnożoną została dotacya poddańcza, niemniej powinności z gruntów starogromadzkich i chłopskich w Wielkiem Księstwie Krakowskiem, mają uprawnieni podać do c. k. dyrekcyi funduszu indemnizacyjnego we Lwowie najpóźniej do ostatniego czerwca 1870 r. pod utratą prawa do żądania indemnizacyi.

Spóźnione zgłoszenia mają być z urzędu odrzucone.

Spory wytoczone względem powinności, do dnia 30. czerwca 1870 r. niezgłoszonej, co do okoliczności, czy przez nadanie gruntu dotacya poddańcza utworzoną albo pomnożoną została, lub czy tylko stosunek doczesnej dzierżawy, albo jaki inny prawny stosunek ustanowiony został, rozstrzygać mają sądy w drodze zwykłego procesu.

§. 2. Powinności z pustek rustykalnych, będących w posiadaniu dawnych dominiów, na których oddanie pretendentowi uprawniony dopiero po ostatnim kwietnia 1870 r. prawomocnie zasądzony został, winien uprawniony podać do indemnizacyi najpóźniej w przeciągu sześćdziesięciu dni po prawomocności wyroku sądowego, a to pod utratą prawa do indemnizacyi.

Jeżeli pozew, w skutek którego sąd oddanie pustki orzekł, dopiero po ostatnim czerwca 1870 r. wytoczony został, to wynagrodzenie za powinności, na gruncie ciężące, zażądane w oznaczonym terminie i przez organa indemnizacyjne wymierzone, już nie fundusz idemnizacyjny, lecz wedle postanowień ustępu drugiego następującego §. 3. winien posiadacz gruntu sam uprawnionemu bezpośrednio spłacić, a w razie potrzeby ma takowe w drodze egzekucyi sądowej być ściągnięte.

§. 3. Wszystkie inne powinności, zniesione według przepisów indemnizacyjnych, mianowicie według §§. 4. i 6. patentu z dnia 15. sierpnia 1849 dz. p. p. nr. 361 i §. 33. a) i b) patentu z dnia 12. marca 1851 r. dz. p. p. nr. 89, za które obowiązane strony same spłacić miały wynagrodzenie, winne być podane do indemnizacyi przez uprawnionych lub obowiązanych do c. k. dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych we Lwowie najpóźniej do ostatniego czerwca 1870 r.

Po upływie tego terminu nie pośredniczą więcej fundusze indemnizacyjne w sprawie wykupu, lecz obowiązany spłaci bezpośrednio kwotę wykupu, przez władze indemnizacyjne według przepisów indemnizacyjnych wymierzoną, i to gotówką uprawnionemu, któremu przyznaje się prawo na mocy prawomocnego wyroku władz indemnizacyjnych spłatę, wrazie potrzeby od obowiązanego w drodze sądowej wyegzekwować.

Spory o tytuł prawny, na którym powinności indemnizować się mające polegają, rozstrzygane będą w drodze zwykłego procesu.

§. 4. Wykonanie tej ustawy polecam Moim ministrom spraw wewnętrznych i sprawiedliwości.

Wiedeń, 10. stycznia 1870.

Franciszek Józef m. p.
Giskra m. p.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego za czas od 15. do 31. grudnia 1869.

(Dokończenie.)

C. k. Namiestnictwo żąda opinii w sprawie omycenia dwóch mostów na rzece Wildze, na drodze gminnej z Ludwinowa do Kapelanki i z Ludwinowa do Zakszówki w powiecie Wadowickim. Wy- Wydział krajowy oświadcza się przeciw omyceniu tych mostów z powodu, że takowe nie odpowiadają warunkom prawem przepisanym.

W sprawie proponowanego przez c. k. Rząd oddania takzwanego archiwum Bernardyńskiego we Lwowie i archiwum aktów ziemskich i grodzkich w Krakowie w zarząd reprezentacyi krajowej, Wydział krajowy przyjmuje za podstawę do dalszych rokowań następujące warunki: 1) Władzom rządowym służyć będzie prawo wglądu i kwerend w archiwach w godzinach jedynie urzędowych i własnym kosztem. 2) Oznaczanie taks dla stron służyć ma Wydziałowi krajowemu. 3) Wydział krajowy nie będzie obowiązanym do przyjęcia teraźniejszych urzędników i sług archiwalnych na swój etat. 4) Prawa c. k. skarbu wypływające z kontraktu najmu lokalności w klasztorze OO. Bernardynów we Lwowie przejdą na Wydział krajowy. 5) C. k. rząd wypłaci Wydziałowi krajowemu kwotę 2263 złr. przeznaczoną na restauracyę pomienionych lokalności, a dotąd nie wydaną. 6) Lokalności krakowskiego archiwum zostaną oddane Wydziałowi krajowemu bezpłatnie na tak długo, dopóki tamże archiwum to mieścić się będzie.

Kuratorya zakładu Ossolińskich wniosła żadanie, aby archiwum Bernardyńskie połączyć z zakładem. Wydział krajowy odmówił temu żądaniu najpierw z powodu, że archiwum jest własnością publiczną, krajową, a zakład Ossolińskich własnością prywatną, i że przyłączać własność publiczną do prywatnej byłoby niewłaściwem; powtóre, dlatego, że archiwum jako instytucya krajowa i publiczna, powołanem jest do wydawania dokumentów prawomocnych; połączone z zakładem Ossolińskich nie mogłoby dopełniać tego obowiązku.

Wydział krajowy bierze do wiadomości sprawozdanie Rady administracyjnej fundacyi hr. Skarbka za czas od 1. lipca 1866 do 31. grudnia 1868 i zwraca uwagę Rady, czyliby nie było na czasie wglądnąć za pośrednictwem delegata w stan budynków i lasów fundacyjnych.

Wydział powiatowy w Turce użala się, że c. k. Namiestnictwo i Rada szkolna stosują doń pisma swoje w formie poleceń, odmawiając mu tytuł „Świetny“. Z uwagi, że Wydziały powiatowe w żadnej mierze ani Namiestnictwu ani Radzie szkolnej nie podlegają, Wydział krajowy wzywa oboje, aby tymże Wydziałom przyznawały tytuł „Świetny“ i korespondencyę przez „odezwę“.

Wydział krajowy przyznaje Senatowi akademii Krakowskiej prawo wydawania stypendyów z fundacyi stypendyjnej Medarda Konieckiego.

Wydział krajowy bierze do wiadomości najwyższe rozporządzenie, mocą którego do akademii Maryi Teresy mogą być przyjmowani jedynie uczniowie, którzy 8my rok wieku skończyli, a 12ty nie przekroczyli.

Na jedno opróżnione miejsce funduszowe w akademii Maryi Teresy przedstawia Wydział krajowy Najjaśniejszemu Panu: na pierwszem miejscu Tadeusza Skolimowskiego, na drugiem Wiktora Bogusza, na trzeciem Władysława Stef. Buszyńskiego.

Na propozycyę Dyrekcyi gimnazyum Tarnowskiego nadaje Wydział krajowy stypendyum z fundacyi biskupa Janowskiego uczniowi 5. klasy Tumidajewiczowi.

Wydział krajowy przedłuża na rok jeden używanie stypendyum ukończonemu akademikowi Kromholzowi.

Na propozycyą szkoły agronomicznej w Dublanach nadaje Wydział krajowy jedno stypendyum

Część historyczno-statystyczna.

Sprawozdanie

Rady administracyjnej fundacyi śp. Stanisława hr. Skarbka z czynności za okres czasu od 1go lipca 1866 do 31. grudnia 1868.

(Ciąg dalszy.)

Z tych dochodzeń okazało się, iż tak długo, jak ciężyć będzie na fundacyi obowiązek podtrzymywania scen a mianowicie sceny niemieckiej, dochody czyste tej fundacy ledwie wystarczą na utrzymanie 300 sierót i kilkudziesięciu ubogich, która to liczba po upływie 23 lat, gdy fundacya od obowiązku utrzymanie scen uwolnioną zostanie, o 100 głów podwyższoną być może.

Na podstawie tych danych, jakoteż orzeczeń znawców budowniczych, którzy na miejscu stosunki zbadali, Rada administracyjna postanowiła, ażeby robiąc użytek z części już wykończonych, wyprowadzono na teraz budowlę rzeczonego zakładu w takich rozmiarach, ażeby w najbliższym czasie w nim umieścić można 300 sierót i kilkudziesięciu ubogich, później zaś było możliwem rozszerzyć gmach w celu umieszczenia większej liczby tych sierót i ubogich w miarę wystarczających środków.

Wedle tego postanowienia prowadzi się budowa gmachu zakładowego z największem wysileniem o ile tego dochody fundacyi dozwalają, a skoro budowa ta ukończoną zostanie, będzie zakład w powyższych rozmiarach w życie wprowadzony.

7. Względem zwolnienia fundacyi od ciężaru podtrzymywania sceny niemieckiej, poczyniono stosowny wniosek do Wysokiego wydziału i uchwalono warunki celem wydzierżawienia tego przedsiębiorstwa.

Załączony wykaz uwidocznia stan czynny i bierny majątku zakładowego przy oddaniu tegoż księciu kuratorowi na dniu 1. lipca 1866 jakoteż stan majątkowy na dniu 31. grudnia 1868.

Wykaz pod 2/ uwidocznia wynikłości kasowe w okresie czasu od 1. lipca 1866 do 31. grudnia 1868.

Co do rubryk pojedynczych, które najwięcej oddziaływały na wynikłość obrotu majątku, Rada administracyjna czuje się obowiązaną czynić następujące uwagi:

Do rubr. Żarząd centralny.

Wprawdzie administracya tak rozgałęziona wymaga sił z[illegible]ch i inteligentnych, atoli staraniem będzie Rady administracajnej zarząd z większą oszczędnością z organizować, by na przyszłość wymogi się zmniejszyły.

Do rubr. Dochody z gmachu teatralnego.

Podniosły się w porównaniu do dochodów podczas rządowej administracyi a to przez podniesienie czynszów za współdziałaniem Rady administracyjnej. Wydatki w tej rubryce pomimo, że tylko większe restaucye uskutecznia się kosztem fundacyi, mniejsze zaś kosztem stron najmujących, podniosły się znacznie przez podwyższenie podatków.

Rubr. Przedsiębiorstwa teatru, które ciężą na fundacyi i wymagały w tym okresie znacznych wydatków.

Subwencya dla podtrzymywania sceny niemieckiej i inne z tem przedsiębiorstwem połączone ciężary pochłonęły znaczną część dochodów, a pomimo tych ofiar ze strony fundacyi dwóch przedsiębiorców nie było w stanie dotrzymać kontraktów. — Obecnie toczą się rokowania z Wysokim Rządem w celu uwolnienia fundacyi od tak uciążliwego obowiązku przez oznaczenie sumy maxymalnej tytułem rocznej subwencyi.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

z funduszów krajowych w rocznej kwocie 200 złr. uczniowi Janowi Budzynowskiemu, 4 stypendya po 100 złr. w dotychczasowym stypendystom Kazimierzowi Margulcowi, Władysławowi Szybińskiemu, Adamowi Osiadaczowi i Felixowi Starklowi.

Wydział krajowy bierze do wiadomości doniesienie c. k. Namiestnictwa, iż Najjaśniejszy Pan raczył sankcyonować następujące uchwały sejmowe: a) o zniesieniu ustawy o kościelnym funduszu zapasowym, b) o podrzutkach, c) o radach szpitalnych i d) o nadzorach szpitalnych. Również bierze Wydział krajowy do wiadomości, że ustawy sejmowe: a) o komisyach stałych do kodyfikowania ustaw większej objętości, b) o trzymiesięcznem trwaniu sesyi sejmowych i c) o nietykalności i nieodpowiedzialności posłów, nie otrzymały sankcyi.

Wydział krajowy bierze do wiadomości rozporządzenie ministra sprawiedliwości, którem gmina Ocieka wyłączoną została z okręgu sądowego Kolbuszowskiego, a przyłączoną do Ropczyckiego.

Na wniosek Dyrekcyi szpitali Krakowskich Wydział krajowy postanowił wzmocnić komitet, ustanowiony w celu budowy nowego szpitalu w Krakowie, następującemi członkami: Dr. Madurowiczem, Dr. Jakubowskim i p. Emilem Serkowskim budowniczym.

Na oddziale położnic przy Lwowskim szpitalu położnic zamianował Wydział krajowy sekundaryuszem Dr. Festenburga.

Wydział krajowy mianuje: kancelistami I. klasy H. Duszyńskiego i B. Kalickiego; — kancelistami II. klasy S. Zabierzowskiego i L. Olewińskiego.

Wiedeń. „Prager Abendbl." podając pismo odręczne Najjaśn. Pana do ministra Plenera robi następujące uwagi: „Niepokojące przesilenie, które tak długo wszystkie umysły trwożyło, skończyło się, a większość w ministerstwie otrzymała zlecenie, by załatwiała sprawy ministeryalne w duchu swego memoryału i konstytucyi. Po bardzo licznych i wymownych manifestacyach na rzecz konstytucyi, po ugrupowaniu stronnictw w obu izbach innego załatwienia tego przesilenia nie podobna się było prawie i spodziewać. W kołach przyjaźnych konstytucyi sprawiła miłe wrażenie wiadomość, że Najjaś. Pan trzymając się konstytucyi wystąpił z stanowczem wypowiedzeniem swej woli, skoro tylko jeden z ustawodawczych czynników (tym razem izba wyższa) w obec przesilenia w ministerstwie zajął silne i jasne stanowisko."

„Byłoby to rzeczą zbyteczną rozprawiać o decyzyi monarchy w obec jawnego ogłoszenia obu memoryałów. Oba memoryały, jakkolwiek nie wchodzą w szczegółowe kwestye, opierały się tylko na ogólnych zasadach, zawierały tak jasne i pewne programy, że nie można było ani na chwilę wątpić, jakie zapatrywania reprezentować będzie nowe ministerstwo. Treścią tego programu jest: silne trzymanie się konstytucyi, wszelka gotowość do koncesyi na korzyść autonomii krajów, o ile tylko żądania te przedłożone zostaną w drodze legalnej i nie sprzeciwiają się koniecznej jedności państwa, a w końcu energiczne wystąpienie przeciw wszelkim agitacyom sprzeciwiającym się prawu i konstytucyi."

„Śmiech i wzgardę wzbudzają te dzienniki, które rozprawiają o bliskiej „epoce szubienic" i rychłem „uciemiężeniu i niewolnictwie słowiańskich szczepów." (Jest tu mowa o czeskich dziennikach.) Nie idzie tu bowiem o żadne ciemiężenie lub niewolnictwo, lecz o zupełne konsekwentne i jednomyślne przeprowadzenie konstytucyi, której najwyższą zasadą jest: równouprawnienie wszystkich narodowości w monarchii. Że nowo utworzone ministerstwo przy spełnieniu tego zadania ma po swej stronie nietylko większość w reprezentacyi państwa, lecz i w ludności, dowodem na to jest ten fakt, że mniejszość nawet kładła nacisk w izbie panów i w izbie deputowanych na ścisłe trzymanie się konstytucyi i odrzuciła federacyjną formę państwa. Te dwa punkta właśnie stanowiły rdzeń przesilenia obecnego, dalsze sprawy, które wywołały tożsamo pewne nieporozumienia są podrzędnego znaczenia, jakkolwiek mają cechę zasadniczą i spodziewać się należy, że przy obustronnej zgodliwości nastąpi porozumienie w drodze konstytucyjnej. Dowodem na to jest ten fakt, że izba deputowanych prawie jednogłośnie zgodziła się na odesłanie wniosku Grocholskiego do komisyi złożonej z 24 członków. To usposobienie pojednawcze, panujące w izbie i w radzie korony, pozwala przypuszczać, że połączonym usiłowaniom obustronnej wytrwałości i powszechnej dobrej woli powiedzie się także i uspokojenie umysłów w Czechach."

Peszt. Na posiedzeniu izby deputowanych w d. 17. b. m. prezes ministeryum hr. Juliusz Andrassy odpowiedział na interpelacyę Tiszy względem Pogranicza wojskowego, mniej więcej następnie: Że w tej sprawie pismo odręczne Najj. Pana wystosowane było nietylko do prezesa ministeryum węgierskiego, lecz i do prezesa ministeryum cislitawskiego, jest zupełnie słusznem. Już przy zawieraniu ugody miano wzgląd na ewentualne przyłączenie Pogranicza wojskowego do Węgier, ponieważ w tym razie okazałaby się potrzebna zmiana w cyfrze tak kwoty prestacyjnej, jako też kontyngensu wojskowego. Ponieważ więc obecnie zachodzi ten wypadek, musiano zawiadomić prezesów obu ministerstw, aby mogli zarządzić co potrzeba.

Tisza zapytał następnie dla czego pismo cesarskie do wspólnego ministra wojny nie było kontrasygnowane przez prezesa ministeryum węgierskiego. Hr. Andrassy oświadczył na to, że wydane były dwa pisma odręczne do ministra Kuhna; jedno ex motu proprio króla, zatem nie potrzebowało kontrasygnatury, drugie zaś było kontrasygnowane.

Co do trzeciego zapytania czy rząd wniesie przedłożenie względem Pogranicza wojskowego, odpowiedział mowca, że rząd nie widzi tego potrzeby, lecz chętnie wyjawi swoje zdanie w tym względzie. Minister jest przekonany, że mieszkańcy Pogranicza wojskowego przekonają się powoli, że wydane rozporządzenia są dla nich korzystnemi.

Kwestya spredaży lasów w Pograniczu niepokoi wprawdzie umysły, ale legalne postępowanie rządu w tej mierze powinno być dla ogółu dostateczną gwarancyą. Zaniepokojenie objawia się zwykle przy zmianie stosunków.

Ale gdy mieszkańcy Pogranicza przekonają się z czasem, że im podatków nie podwyższono, że źródła zarobku pomnożyły się, że ich narodowość w niczem nie cierpi, że niczyich praw nie naruszono, że ich prawa konstytucyjne rozszerzono, będą zadowoleni z teraźniejszych rozporządzeń a nawet pomagać będą do ich wykonania.

Prezes ministrów Andrassy upewnia, że w najbliższej przyszłości poczynione zostaną w Pograniczu potrzebne kroki, a że się to dotąd nie stało, nie jest winą rządu lecz stosunków.

Prezydujący zapytał izby, czy bierze do wiado-

Dokumenta i dyplomy.

W i e l i c z k a.

R. 1451, 1489, 1507, 1554, 1566, 1570, 1571, 1579, 1589, 1604, 1609, 1631, 1633, 1635. 1636, 1637, 1638, 1646, 1649, 1650, 1654, 1670. 1673, 1676. 1678. 1683. 1684, 1687. 1697.

Król August II. z powyższych lat dyplomy, dokumenty, reskrypty, wyroki, ustawy, Miasta Wieliczki się tyczące, dosłownie ponawia lub ogółowo zatwierdza.

(Ciąg dalszy.)

130 Artificum et Con|tuberniorum Fraternitates, eorumq(ue) Priuilegia, et p(rae)-
131 cipuè Priuilegium Ser(enissi)mi olim | Vladislai Quarti Fratris N(ost)ri harissimi
132 de data Vars(avi)ae die XXII. Mensis Xbris | Anno Domini Millessimo
133 Sexcentesimo Quadragesimo Sexto, Contubernio Salis Inciso(rum) | alias[15]) *Stolnikom y Kopaczom*, ra(ti)one meliora(ti)onis solu(ti)onis a[16]) men-
134 suris beniguè conl|latum[17]), necnon p(rae)rogatiuas, indulta, quieta(ti)ones et alia
135 omnia Munimenta, tàm parga|menea quàm papirea, tàm Constitu(ti)onibus Re-
136 gni, quàm etiam per Ser(enissi)mos olim Sigis|mundum III. Parentem, Vladi-
137 slaum IV. Fratrem Nostrum Charissimum, aliosq(ue) quos|uis Diuos Reges, Principes, Duces ac Praedecessores N(ost)ros, ac alias quascunq(ue) Perso-
138 nas | Spirituales vel Seculares eidem Ciuitati N(ost)rae **Vieliciensi** data et
139 concessa, datas et | concessas[18]), iustas[19]) et leg(iti)mas, tam in genere
140 quàm in specie, ita ut generalitas speciali|tati et specialitas generalitati non
141 deroget, in omnibus eorum earumque[20]) Articulis, | Punctis, Clausulis, Con-
142 ditionibus, acsi hic de verbo ad verbum inserta essent, auth(oritat)e | N(ost)ra Regia approban(dum) et confirman(dum) esse duximus. prout approba-
143 mus et confirma|mus praesentibus L(ite)ris N(ost)ris, decernentes easdem in-
144 quantum Juris est et usus ea|rum habetur, vim et robur debitae firmitatis ob-
145 tinere debere. In quorum fidem | praesentes, manu N(ost)ra subscr(ipt)as,
146 Sigillo Regni muniri iussimus. Datum **Craco|uiae** in Comitys Regni G(e)-
147 n(er)alibus Felicis Corona(ti)onis N(ost)rae, Die Sexta February | Anno Domini **Millesimo, Sexcentesimo, Quadragesimo, Nono.** Regno-
148 rum Nostro|rum Poloniae et Sueciae Anno Primo. Praesentibus Reuerendissi-
149 mis, Reuerendis, | Magnificis, G(e)n(er)osis Senatorys, Officialibus et Aulicis,
150 tùm etiam Nunc|tys Terrarum Segni et M(agni) D(ucatus) Lith(uaniae) ad
151 praesentia Comitia congregatis; in orig(ina)li Priui|legio expressis et specifi-
151 catis **Joannes Casimirus** Rex. Locus Sigilli Cancel|lariae Regni Majoris. Thomas Vieyski R(e)g(i)ae M(ajes)t(a)tis S(e)cr(etar)ius mppa.

rzemieślnicze i cechowe stowarzyszenia i przywileje ich, a osobliwie przywilej Najjaśniejszego świętej pamięci Władysława IV. Brata Naszego najukochańszego we Warszawie dnia 22go miesiąca grudnia roku Pańskiego Tysiącznego Sześćsetnego Czterdziestego Szóstego cechowi stolników i kopaczów soli względem podwyższenia zapłaty od miar łaskawie dany; także odszczególnienia, przyzwolenia, pokwitowania i wszelkie inne dokumenty bądź pergaminowe bądź papierowe, tak w skutek ustaw koronnych jako też przez Najjaśniejszych świętej pamięci Zygmunta III. Ojca, Władysława IV. Brata Naszego najukochańszego, lub przez któregokolwiek ze świętej pamięci Królów, Książąt i Panujących a Poprzedników Naszych, albo też przez jakiekolwiek osoby duchowne lub świeckie pomienionemu Miastu Naszemu ***Wieliczce*** *dane i udzielone a słuszne i prawowite, nie tylko w ogólności ale i w szczególności, tak iżby ogólność szczególności a szczególność ogólności nie ujmowała, we wszystkich rozdziałach, orzeczeniach, okresach i warunkach, jakby tu dosłownie zamieszczone były, władzą Naszą królewską uznać i zatwierdzić, jakoż uznajemy i zatwierdzamy niniejszym listem Naszym z tem postanowieniem, iżby w należytej mocy i wadze były, o ile w używaniu są i słuszność na to dozwala. W dowód czego niniejsze ręką swoją podpisawszy pieczęcią koronną stwierdzić poleciliśmy. Dano w* ***Krakowie*** *na Sejmie walnym szczęśliwej koronacyi Naszej dnia szóstego lutego roku Pańskiego* ***Tysiącznego Sześćsetnego Czterdziestego Dziewiątego*** *a w pierwszym królowania Naszego polskiego i szwedzkiego, w przytomności Najprzewielebniejszych, Przewielebnych, Wielmożnych, Rodowitych Senatorów, Dostojników, Urzędników i Dworzan, tudzież Posłów z ziem koronnych i Wielkiego Księstwa litewskiego na teraźniejszy Sejm przybyłych, w pierwotnym dyplomie wyrażonych i wyszczególnionych.* ***Jan Kazimirz*** *Król. Miejsce pieczęci wielkiej Kancelaryi koronnej. Tomasz Ujejski Jego Królewskiej Mości Sekretarz ręką swoją.*

[15]) W tym dyplomie stoi mylnie „alys". — [16]) W tym dyplomie mylnie „soluonis ac". — [17]) Zamiast mylnego „collatis" położyłem właściwe. — [18]) Pominięte „iusta et legitima". — Pominięty spójnik „que". — Zamiast mylnego „eorumque" tu położone.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

mości odpowiedź ministra, czy nie. Daniel Iranyi wniósł podział tego zapytania na dwie części, na przemówienie jednak Franciszka Deaka odrzucono jego wniosek, poczem izba oświadczyła, że odpowiedź ministra bierze do wiadomości.

Paryż. Do „Köln. Ztg.“ piszą z Paryża pod dn. 16. b. m. Rada stanu przyjęła wczoraj na pełnem posiedzeniu ustawę, która procesa prasowe oddaje sądom przysięgłych. W artykule dodatkowym powiedziano, „że ustawa ta może być zastosowaną i do tych wypadków, które zaszły jeszcze przed jej uchwaleniem i ogłoszeniem. Obecny na tem posiedzeniu książę Napoleon wypowiedział na obronę tej ustawy „jedną z swych najgorętszych i najświetniejszych improwizacyi“, a cała rada stanu przyklaskiwała z zapałem jego mowie. Program, który Ollivier wczoraj w senacie wypowiedział, sprawił wielkie wrażenie na słuchaczach i w świecie kupieckim. Szef ministerstwa oświadczył, że rząd dzisiejszy nie stoi bynajmniej na dawnem stanowisku. Z pomiędzy grona senatorów utworzyło się koło, które naradza się w sprawie przyszłego zachowania się izby. Na wczorajszem posiedzeniu uchwalono, by w przyszłości robiono ściślejszą różnicę pomiędzy kwestyami czysto konstytucyjnemi a takiemi, które mogą lub muszą należeć do ciała prawodawczego. Uchwalono także, by wniosek w tym duchu przedłożono zaraz wysokiej izbie do potwierdzenia. Powodzenie swe w senacie zawdzięcza Ollivier szczerości i jasności w wypowiadaniu swych zasad. Ollivier wyznał otwarcie, że porozumienie nastąpiło rzeczywiście i że dla tego celu poświęcić musiał wiele ze swej strony. Program jego jest następujący: Konstytucyjny postęp we wszystkich kierunkach i walka przeciw rewolucyjnym namiętnościom. Dzisiejsze ministerstwo wie o tem, że ulegając reakcyi pracowałoby na swą zgubę a korzyść swych największych nieprzyjaciół t. j. stronnictwa Rouhera. Wielka większość idąca za rządem i powodzenie polityki podziałały pomyślnie na usposobienie giełdy, która do niedawna jeszcze była w wielkim popłochu, gdyż nie przewidywano rezultatu w sprawie Rocheforta. Dzisiaj uważają wszyscy obecne ministerstwo za skonsolidowane, czego dowodem jest rozwinięta energia. Hr. Daru utrzymuje, że nawet jenerał Changarnier jest przychylny wytoczeniu procesu Rochefortowi. Bouffet i Louvet są przychylni protekcyonistom, co się nie podoba innym ministrom. Zarzucają tym dwom ministrom, że psują solidarność gabinetu.

Rzym. „Union“ donosi o bardzo licznych audyencyach, które papież udzielił dn. 9. b. m. osobom różnej narodowości. Około 1500 osób otrzymało w dniu tym audyencyę. Przy tem wypowiedział papież z tronu mowę do zgromadzonych, która tak opiewać miała: „Niektórzy mniemają, że sobor załatwi wszelkie spory i zatrze wszelkie rozterki pomiędzy ludźmi. Lecz duszę i rozum człowieka może tylko chyba Ojciec niebieski zmienić, który jedynie potrafi przekształcić świat cały. Niektórzy znów sądzą, że sobór do niczego nie doprowadzi i wyśmiewają to zgromadzenie. Jestem tylko człowiekiem, ubogim i małym człowiekiem, ale przytem jestem papieżem, zastępcą Jezusa Chrystusa, głową katolickiego kościoła; zwołałem sobór, a sobór wykona dzieła boskie. Niektórzy pragną, by nie dotykać niektórych kwestyi i nie płynąć, jak się ci ludzie wyrażają, przeciw prądowi tegoczesnych dążeń. Ja zaś twierdzę, że należy wypowiedzieć całą prawdę, nie należy nigdy obawiać się, owszem potrzeba prawdę ogłaszać a błędy potępiać. Chcę być wolnym i niezawisłym. O sprawy świata wcale się nie troszczę, wypełniam tylko dzieło boskie, kościoła, świętej stolicy i całego chrześciańskiego społeczeństwa. Módlcie się tedy, módlcie i prośbami swemi starajcie się nakłonić Ducha św., by wdał się w tę sprawę i oświecił ojców soboru, by prawda tryumfowała, a błędy klęskę poniosły.“ Gorącemi słowami polecił potem papież zgromadzonych Boskiej opiece i udzielił im swe błogosławieństwo.

— Do „Kölnische Volksztg.“ (organu katolickiego) piszą z Rzymu pod d. 10. b. m.: „Petycyę w sprawie kwestyi o nieomylności papieża podpisało około 400 biskupów, gdyż biskupi życzyli sobie, by petycyę tę podpisała większa połowa prałatów. Pewną jest jednakże rzeczą, że jeszcze kilkaset innych biskupów oprócz tych podpisanych zgadza się na tę petycyę. Zdaje się tedy, że dogmat o nieomylności zostanie niezawodnie przyjęty. Do zwycięztwa tego przyczyniła się ta okoliczność, że wyraz „infallibilitas“ (nieomylność) zostanie innemi wyrazami opisany, co przychyliło na stronę dogmatu nawet biskupów dotąd tej sprawie wcale nieprzychylnych.“

Kronika.

(† Franciszek Adamski.) Wczoraj umarł we Lwowie Franciszek Adamski, radny miasta Lwowa i dyrektor zakładu ubogich, b. żołnierz wojsk polskich z czasów Napoleona I., ozdobiony polskim krzyżem wojskowym virtuti militari, orderem św. Heleny i ces. austr. złotym krzyżem zasługi z koroną. Zmarły pomimo bardzo późnego wieku należał zawsze do najczynniejszych radnych Lwowa.

(† Karol Neusser.) W Przemyślu umarł d. 19. b. m. Karol Neusser, c. k. radca nadworny i emerytowany starosta obwodowy, kawaler orderu Leopolda i Franciszka Józefa, honorowy obywatel miasta Krakowa, w 70 roku życia.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Gwałt publiczny. Edward Grubski, ze Lwowa, 28 l., stanu wolnego, obrz. rz. kat., już karany za pobicie i za złośliwe uszkodzenie cudzej własności, został przytrzymany w nocy z 23. na 24. października z. r. w traktyerni Wiśniowieckiego przez gości za zamiar kradzieży i za bijatykę, i oddany policyantowi, który go do „policyi odprowadził. Gdy go prowadzono, niejaki Jan Hartman, usiłował Grubskiego uwolnić, co się mu jednak nie udało. Ale po chwili Grubski uderzył policyanta jakimś twardym przedmiotem, tak silnie w twarz, że tenże upadł bez przytomności na ziemię, Grubski zaś uciekł, lecz na krzyk pewnego świadka przez drugiego policyanta przytrzymany został. Grubski stawał dnia 11go b. m. przed sądem (przewodn. radca sądowy p. Mogielnicki, oskarz. podprokurator p. Jakubowski, obrońca pan adw. Dr. Szwedzicki), i usprawiedliwiał się, że był wówczas pijany, co się jednak nie potwierdza. Skazany na 6 miesięcy ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu, przyjął wyrok.

Gwałt publiczny. Jewka Pawliszynowa z Butyn pod Mostami Wielkiemi, właścicielka realności, wdowa, 63 l., obrz. gr. kat., bezdzietna, stawała dnia 15. b. m. przed sądem (przewodn. radca sądowy p. Mogielnicki, oskarżyciel podprokurator p. Jakubowski), oskarżona, że woźnemu sądu mosteńskiego, gdy chciał grabić ruchomości jej wnuka Piotra Mykility za dług 12 złr., groziła pralnikiem i siadłszy na skrzynię krzyczała, że mu głowę rozwali, w skutek czego komisya oddaliła się, i delegat sądowy ustąpił od zamiaru zajęcia ruchomości. Oskarzona wymawia się, że tylko groziła, lecz żeby niebyła nikogo pralnikiem biła. Sąd uznał ją winną tylko przestępstwa z §. 314 ust. karn., i skazał ją na 2 dni aresztu. Skazana przyjęła wyrok. (Prokuratorya proponowała 14 dni ciężkiego więzienia z 2razowym postem.)

— Dyrekcya tutejszej szkoły dramatycznej przesłała nam do ogłoszenia odezwę tej osnowy:

„Założona przez Towarzystwo przyjaciół sceny narodowej szkoła dramatyczna we Lwowie, liczy około 30 uczniów obojej płci, uczęszczających pilnie do szkoły i oddających się gorliwie wykładanym w niej naukom. Przedsięwzięty z końcem miesiąca grudnia z. r. egzamin miesięczny, okazał chwalebny postęp jaki wszyscy niemal uczniowie w tak krótkim przeciągu czasu w rozmaitych przedmiotach uczynili. Wszelako aby ułatwić naukę zwłaszcza mniej zamożnym, nie będącym w stanie sprawić sobie książek do nauki potrzebnych, postanowiła dyrekcya szkoły starać się o utworzenie biblioteki szkolnej, złożonej tak z książek wykładowych jako też i z innych dzieł, mogących służyć zarówno pp. profesorom za podręczniki przy wykładach, jako też uczniom do dalszego ich kształcenia się. Na wniosek dyrekcyi przeznaczył wydział Towarzystwa przyj. sceny na ten cel na początek 100 złr., za którą to kwotę najpotrzebniejsze książki już zostały zakupione, i tym sposobem pierwszy zawiązek biblioteki szkolnej uczyniony. Gdy wszakże kwota powyższa jest bardzo mała, a fundusze Towarz. nie dozwalają na teraz więcej na ten cel ofiarować, nie pozostaje dyrekcyi jak tylko udać się do dobrych chęci i uczuć przyjaciół oświaty i dobra publicznego w ogóle a sceny narodowej i szkoły dramatycznej w szczególności, ażeby dopomódz nam w wykonaniu powyższego zamiaru naszego raczyli.

„Wzywamy mianowicie wszystkich pp. autorów, księgarzy i wydawców, ażeby raczyli ofiarować do biblioteki szkoły dramatycznej lwowskiej, swe dzieła i nakłady, zwłaszcza odnoszące się do zakresu przedmiotów wykładanych w szkole jako to: historyi polskiej, historyi powszechnej, literatury, estetyki, psychologii, dzieła dramatyczne itd. W przekonaniu że odezwa niniejsza w imie dobrej sprawy uczyniona, znajdzie współczucie u wszystkich miłośników piśmiennictwa ojczystego i nie pozostanie bez skutku. Upraszamy wszystkie redakcye dzienników krajowych o jej ogłoszenie.“

(Prace artystów krakowskich.) „Kuryer kr.“ donosi: Miłą zapewne czytelnikom naszym zrobimy niespodziankę wiadomością, że znakomity nasz artysta Jan Matejko rozpoczął pracę nad nowym historycznym obrazem większych jeszcze od „Unii“ rozmiarów, przedstawiającym Stefana Batorego w obozie pod Wielkiemi Łukami, przyjmującego posłów cara Iwana z jezuitą Posewinem na czele, proszących króla o pokój. Wiadomo, że car Iwan przestraszony zwycięstwami Batorego, wezwał pośrednictwa Papieża i Rudolfa cesarza niemieckiego. Papież ujęty obietnicą cara, że pracować będzie nad połączeniem Moskwy z kościołem, wyprawił do króla Stefana jezuitę Posewina. Batory zrazu odprawił posłów z niczem i chwilę tę geniusz artysty ujął i przelewa teraz na płótno. Po oblężeniu Pskowa, które się do wiosny przeciągnęło, przystąpiono 16. stycznia 1582 do zawarcia 10letniego rozejmu. Dzięki zabiegom Posewina, zezwolił Batory na dość korzystne dla cara warunki. Car musiał odstąpić Inflant, za co z wyjątkiem Wieliża i Połocka otrzymał wszystko, co mu zabrano w tej wojnie. A o Posewinie car się wyrażał, że jezuitę w pole wyprowadził.

O pracach innych naszych artystów jesteśmy w stanie podać następujące szczegóły: P. Florjan Cynk skończył mniejszych rozmiarów obraz przedstawiający królewicza Kazimierza modlącego się przed kościołem, gdzie go znajduje Długosz z latarką w ręku, szukający ucznia swego. Prof. Feliks Szynalewski maluje mały obrazek: „Chrystus 12letni wychodzący z kościoła, podczas gdy lud i mnóstwo dzieci rzuca mu kwiaty pod nogi.“ Prof. Wład. Łuszczkiewicz skończył już obraz przedstawiający króla Kazimierza W. w chwili, gdy zwiedzając ubogie domy żydowskie spotyka pierwszy raz Esterkę. P. K. Mirecki zaczął pracować nad dwoma obrazami; pierwszy przedstawia św. Kunegundę, błogosławiącą z okna Bolesława odpierającego wrogów, a drugi Kopernika obserwującego ruchy ciał niebieskich. P. H. Kossowski, profesor rzeźbiarstwa, pracuje nad pięknem dziełem przedstawiającem biust Jana Kochanowskiego. P. J. Jabłoński pracuje nad dopełnieniem braków czyli różnych części figur na kalkach zdjętych z malowideł w kaplicy św. Krzyża na zamku. P. W. Gadomski, rzeźbiarz, robi figury mające zdobić facyatę gmachu przybudowanego do biblioteki Jagiellońskiej. P. Rzewuski, fotograf, wykonał w formacie kart wizytowych portrety z oświeceniem od lustra a la Rembrandt.

(Składki na pogorzelców Lanckorony.) W pow. tarnobrzegskim uzbierały urzędy parafialne w Baranowie 9 złr. 50 c., w Miechocinie 6 złr., w pow. gorlickim urząd parafialny w Szalowy 2 złr. 14 c., Jakób Majewicz dyurnista 50 c., w pow. drohobyckim urząd parafialny w Rychcicach 7 złr. 22 c.

(Pożary.) Dn. 30. z. m. w Gruszce w pow. tłumackim zgorzała sterta siana, podpalona, szkoda zabezpieczona 654 złr; dn. 8. b. m. w Starejwsi w pow. grybowskim karczma dworska, skutkiem nieostrożności, szkoda 533 złr.

(Zabójstwo.) W Marszowicach w pow. wielickim w nocy z 9. na 10. b. m. była bitka w karczmie pomiędzy włościanami, przyczem trzej bracia Szostakowie dobili swego krewnego Piotra Szostaka jakiemś narzędziem tępem w głowę tak, że tenże w kilka godzin po powrocie do domu umarł.

† Minister skarbu dla całego państwa Franciszek Karol br. Becke, Jego c. k. Apost. Mości rzeczywisty radca tajny, umarł dn. 15. b. m. po długich i bolesnych cierpieniach. Austrya traci w nim jednego z najznakomitszych polityków i finansistów. Urodzony w Kollinetz w r. 1818 odbył nauki szkolne w Pilsen a uniwersyteckie w Pradze, i tam doktoryzował się z umiejętności prawniczych w r. 1842, będąc już od dwóch lat praktykantem konceptowym przy prokuratoryi czeskiej, Następnie powołany do kamery nadwornej do Wiednia, objął zarazem posadę asystenta przy katedrach statystyki i nauki o finansach na uniwersytecie wiedeńskim. W r. 1846 rozpoczął zawód dyplomatyczny i był czynnym przy konzulatach w Konstantynopolu, Alexandryi i Galaczu. Będąc w Galaczu był oraz prezesem komisyi międzynarodowej dunajskiej i otrzymał wówczas tytuł i stopień radcy sekcyi. Za zasługi położone na tem stanowisku otrzymał order korony żelaznej trzeciej klasy i wyniesiony został do stanu rycerskiego. W r. 1862 został wiceprezesem centralnej władzy morskiej w Tryeście, a w r. 1865 powołano go do ministeryum skarbu. Po ustąpieniu hr. Larischa kierował ministerstwami skarbu i handlu i otrzymawszy order korony żelaznej drugiej klasy, wyniesiony został do stanu baronów. W grudniu 1867 r. po zawarciu ugody z Węgrami został ministrem skarbu dla całego państwa, a nieco później otrzymał order korony żelaznej pierwszej klasy. Br. Becke posiadał także kilka orderów zagranicznych. Zostawia on wdowę i dwóch braci, z których jeden jest radcą namiestnictwa w Pradze, drugi zaś księgarzem uniwersyteckim tamże.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 20. stycznia. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. — c. do 8 złr. 20 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 20 c. do 4 złr. 30 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 75 c. do 4 złr. 80 c., owies 100 ℔ 3 złr. — c. do 3 złr. 10 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 20 c. do 4 złr. 30 c., hreczka 140 ℔ 3 złr. 80 c. do 4 złr. — c., koniczyna 180 ℔ 46 złr. — c. do 48 złr., rzepak 150 ℔ 13 złr. — c. do 13 złr. 50 c., lnianka 150 ℔ 10 zł. — c. do 10 złr. 50 c., groch 180 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 60 c.; łój 100 ℔ 32 złr. 50 c. do 33 złr. — c., potaż drzewny 100 ℔ 13 złr. 50 c. do 14 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 50 do 55 złr.; spirytus wiadro 12 złr. — c. do 12 złr. 25 c.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 21. stycznia. Najjaśn. Pani przybyła do Budy w najlepszem zdrowiu.

Dzisiejsza „Gazeta wiedeńska“ zamieszcza rozporządzenie ministeryalne, znoszące zakaz wywozu broni z portów adryatyckich.

Dzisiejsza „Neue freie Presse“ donosi, że obadwaj książęta Auerspergowie odjechali. Mówią, że

Hasner zostanie prezydentem rady ministrów. Kaiserfeld ma z pewnością wstąpić do ministeryum.

Paryż, 20. stycznia. Raspail ma się lepiej. (Więc wiadomość o jego śmierci była mylna.) Dziennikarz rosyjski Herzen zachorował niebezpiecznie. Zmowy robotników w Creuzot trwają ciągle. Chcianoby porozumieć się z nimi. W izbie prawodawczej Simon zapowiedział wniosek względem zniesienia kary śmierci.

Bukareszt, 20. stycznia. Okólnik p. Kogolniczano poleca prefektom ścisłe wykonanie ustaw przeciwko napływowi żydów.

(Telegram „Czasu".)

Wiedeń, 20. stycznia. Na dzisiejszem posiedzeniu Izby deputowanych prowadzone były dalej obrady nad adresem. Piotr Gross z Galicyi kładzie nacisk na konieczność zmiany konstytucyi, krytykuje projekt adresowy większości. Galicya nie domaga się, aby się stała składem broni, ale ma tylko prawo żądania opieki ze strony Austryi. Nawet w państwie absolutystycznem miała Galicya własną kancelaryę nadworną i własne sądy, jakkolwiek zasada jedności państwa była strzeżona. Mowca kładzie na to nacisk, że dotychczasowe ustawy Rady państwa nie czynią zadosyć specyalnym potrzebom kraju; żąda on, aby Rada państwa wykonała wzniosłą myśl Cesarza. Kuranda rzekł, że on i jego przyjaciele polityczni widzą w rezolucyi polskiej nie jedno, na co dałoby się przystać, i spodziewają się, że pod tym względem przyjdzie do porozumienia się. Program Czechów jest nienjętny. Mowca wykazuje wielką różnicę, jaka zachodzi między prawem publicznem węgierskiem a czeskiem i podnosi, że właśnie Czesi wspierali absolutyzm. Wykonanie prawa publicznego czeskiego jest niepodobnem. Zadowolenie roszczeń czeskich sprowadziłoby rozbicie Austryi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 20. stycznia 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328.94	— 5.0	90.	Pn. d. s.	10
2. god. po poł.	328.37	— 4.6	95.	PnW. „	10
10. god. wiecz	327.94	— 2.6	93.	„ b. sł.	10

Śniegu 2 96.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20. stycznia.

Hotel George: PP. Greiner G., c. k. pułk., z Żółkwi. — Hr. Dunin A., z Rzeszowa. — Herman Z., z Rzepniowa — Rychli ki L., z Bronicy.

Hotel europejski. Korytowski F., z Turczynowa.

Hotel Langa: Krolowski D., z Kamieńca podolskiego. — Schneider U., c. k. porucz., z Krakowa.

Hotel angielski: Kwiatkowski U., Dr. praw, z Tarnopola.

Nr. 703¾: Kotkowski S., z Weldzirza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. stycznia.

PP.: Hr. Badeni W., do Suchorowa — Dierich W. do Śniatyna — Br. Hagen E., do Wielkich ócz — Miaczyński S., do Jaśniszcza. — Hr. Wodzicki K., do Olejowa.

TEATR.

Dziś (przedststawienie polskie): **„Z usta pani hrabiny"**. komedya w 3 aktach przez Z. Sarneckiego.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 20 stycznia. (oprócz kupona bieżącego)								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	236	—	238	—
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	263	50	265	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	104	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	80	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	87	50	88	—
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	77	40	77	80
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	75	90	25
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	91	50	93	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	73	—	73	50
„ W. Ks. Krak	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	71	5	78
„ cesarski	—	—	—	—	5	75	5	81
Napoleondor	—	—	—	—	9	81	9	91
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	20
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	95
„ papierowy „	—	—	—	—	1	51½	1	52½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82	1	83
Srebro	—	—	—	—	120	50	121	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18 stycznia 1869

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	70.20	70 35
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	221	223 —
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	221 —	223 —
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	89.—	90 —
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	98 50	98 70
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	105.75	106 25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	117.75	118.—
Renty Como po 42 lir. austr.	22.75	23 25
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	—.—	—.—
Bukowiny	73.—	74.—
Galicyi	73 25	73 75
Niższej Austryi	96.—	96 50
Siedmiogrodu	75.—	75 50
Węgier	78 50	79.20
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	100.—	101.—
2. Akcye.		
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	317 —	318.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	261 20	261 40
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	902.—	906.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	107.—	107.50
Banku narodowego	736.—	737.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	579.—	581.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	184 50	185 —
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2160	2165
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	239.—	239 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	204 50	205 50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	400 —	402 —
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	250.—	250.20
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
3. Listy zastawne.	(za 100 zł.)	
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.25	107.75
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.—	79.—
Gal. banku hyp. po 6%	95.25	—.—
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	—.—	—.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.20	93 40
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	91 —	91 30
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.	91.50
„ „ „ „ „ w. a.	.—	—.—
	(za 100 zł.)	
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	100.50	101 50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	93.90	94.20
5. Losy.	(za sztukę)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	157 50	158.—
Clarego po 40 zł. m. k.	37. —	38. —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	95 —	97 —
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	16.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33. —	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	30 50	31. —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.—
Salma po 40 zł. m. k.	43. —	44.—
St. Genois „ 40 „ „	32 50	33.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.—	28.75
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	124. —	126. —
„ „ „ 50 zł. w. a.	61 —	63 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22. —	23 —
Windischgrätza „ 20 „ „	20 50	21 50
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	103 25	103 35
Augsburg za 100 zł. w p. n.	102 70	102 90
Berlin za 100 tal.	—.—	—.
Frankfurt 100 zł. w p. n.	102 90	103 10
Hamburg za 100 M. B.	91.—	91 10
Londyn za 10 ft. szt.	123 20	123 40
Paryż za 100 fr.	49 —	49 —
Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.80½	5.81½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9 83	9 84
Rosyjski imperyał	—.—	—
Talar związkowy	—	—
Srebro	120.50	120.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 20. stycznia.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	60	—
„ „ z procentami z maja i listopada	60	—
„ „ w srebrze	70	30
Losy z 1860. roku	98	—
Akcye banku wiedeńskiego	721	—
„ „ kredytowego	255	50
Londyn 10 funtów szterlingów	123	—
Srebro	120	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	80½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(126) **Edykt.** (3)

Nr. 17942. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie dozwala po przeprowadzeniu drugiego stopnia egzekucyi przymusową sprzedaż publiczną realności pod L. 64 Dz. I. 81 Gm. I. w Krakowie położonej, w jednej połowie Kunegundy Franciszki 2ga imion Zelechowskiej a w drugiej Ryszarda Tadeusza 2ga imion Zelechowskiego własnej, a to dla zaspokojenia zaległych podatków po koniec 3go kwartału 1866 roku w kwocie 870 złr. 80 kr. w. a., kosztów egzekucyjnych w kwocie 6 złr. 17 kr., kosztów egzekucyjnego oszacowania w kwotach 10 złr. 80 kr., 12 złr. i 9 złr. w. a. i dalszych kosztów egzekucyjnych w kwocie 30 złr. 67 kr. w. a., która to realność na dniu 18go lutego i 18. marca 1870 o godzinie 10tej przed południem w tutejszym sądzie sprzedaną będzie pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania służyć ma wartość szacunkowa w kwocie 13.650 złr. 96 kr. w. a., niżej której wartości szacunkowej realność powyższa w pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie zostanie. — Gdyby pierwsze dwa termina bezskutecznie minęły, wyznacza się termin na dzień 18go marca 1870 o godzinie 4tej po południu do przesłuchania wierzycieli hypotecznych celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych z tym dodatkiem, że głosy niestawających policzone zostaną do większości głosów stawających, poczem realność rzeczona w trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

2. Chęć kupna mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej $^1/_{10}$ część sumy szacunkowej, t. j. kwotę 1365 złr. w. a. jako wadyum w gotówce, lub w publicznych obligacyach państwa austryackiego, w obligacyach indemnizacyjnych galic., lub też w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego, lub banku hypotecznego galicyjskiego z kuponami bieżącemi, które to papiery według kursu, jaki w najnowszej gazecie urzędowej przez chęć kupna mającego do aktu licytacyi złożyć się mającej widoczny będzie, nigdy jednak nad ich nominalną wartość przyjęte będą.

3. Resztę warunków, tudzież wyciąg hypoteczny i akt oszacowania wolno w tutejszo-sądowej registraturze przeglądnąć.

O czem się uwiadamia wszystkich z miejsca pobytu wiadomych wierzycieli do własnych rąk, zaś masę Mateusza Neumanna, masę Katarzyny Zalęskiej i masę dóbr Trzebini do rąk kuratora, którego się w osobie p. adwokata Dr. Altha z zastępstwem pana adwokata Dr. Samelsona dla tych mas ustanawia, i przez edykta, dalej dzieci Józefa i Ludmili Gąsiorowskich do rąk kuratora, którego się w osobie p. adwokata Dr. Jakubowskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Wyrobka ustanawia, nareszcie wszystkich wierzycieli, którzyby po dzień 21. września 1869 do hypoteki na powyższą realność weszli, lub którymby uchwała licytacyę rozpisująca z jakiejkolwiekbądź przyczyny albo wcale nie, lub zapóźno doręczoną została, do rąk kuratora p. adwokata Dr. Jakubowskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Wyrobka dla tychże wierzycieli ustanowionego.

Kraków, dnia 14. grudnia 1869.

(168) **Edykt.** (1)

Nr. 13166. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu z powodu pozwu pod dniem 16go grudnia 1869 do l. 13166 przez p. Ksawerę Wisłocką przeciw p. Marcelemu Wisłockiemu i wszystkim wierzycielom dóbr Stuposiany dolne o opuszczenie i wypłacenie kwoty 2131 złr. 27 kr. w. a z ceny kupna za dobra te w obwodzie Sanockim położone, w ilości 13.185 złr. w. a. uzyskanej z p. n. wniesionego, zawiadamia o tem pozwie niniejszym edyktem wierzycieli z życia i miejsca pobytu niewiadomych, a mianowicie pp.: Józefa Gol lub Gal, Teresę Gol lub Gal, Jana Barth, Józefa Karola 2ga imion Hait, dom handlowy Winterberger et Fischer, Leizora Rohatyn, Jana Trutaj, Szymona Löwy, Józefa Holland d'Gründenfels, Antoninę Holland d'Gründenfels, Usona Br. Künsberg-Turnau, Karola Jerzego 2ga im. Nachtweih, a w razie śmierci tychże ich z nazwiska, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców lub prawonabywców, dalej masę spadkową Ludwika Seligera i domniemanych jej spadkobierców z nazwiska, życia i miejsca pobytu niewiadomych, wreszcie możliwych wierzycieli, którzy po dniu 19. lipca 1868 prawo hipoteki na dobra Stuposiany dolne, w obwodzie Sanockim położone, uzyskali, z nazwiska, życia i miejsca pobytu niewiadomych z tym dodatkiem, że dla wszystkich tych pozwanych kurator w osobie tutejszego p. adwokata Dr. Skałkowskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Iliasiewicza postanowiony został.

Przemyśl, dnia 22. grudnia 1869.

(172) **Edykt.** (1)

Nr. 54803. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, iż masie rozbiorowej Józefa Fryderyka 2ga imion i Ewy małżonków Baumgardten w miejsce c. k. radcy sądu krajowego Bechla, a c. k. radca sądu krajowego Strański komisarzem konkursowym postanowiony został, i tenże ostatni kierownictwo w przeprowadzeniu postępowania konkursowego objął.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 24. grudnia 1869.

(132) **Edykt.** (2)

Nr. 51074. Lwowski c. k. sąd krajowy niniejszem wiadomo czyni, iż na zaspokojenie sumy 100 złr. z odsetkami po 5% od dnia 1. września 1865 i kosztami 5 złr., tudzież sumy 677 złr. a. w. z odsetkami po 5% od dnia 1. lipca 1866 i kosztami 5 złr. 51 złr., 3 złr. 87 kr., 4 złr. 37 kr., 3 złr. 87 kr., 5 złr. 50 kr. i 66 złr. 36 kr. a. w. p. Piotrowi Fedorowiczowi przeciw p. Janowi Papee przyznanemi dozwolono przymusową sprzedaż realności pod L. k. 84 4/4 we Lwowie położonej, jak Dom. 45, pag. 335 n. 19 haer., własność dłużnika p. Jana Papee stanowiącej, która to sprzedaż w tutejszym c. k. sądzie krajowym dnia 7. lutego 1870, 7. marca 1870 i dnia 5. kwietnia 1870, zawsze o godzinie 10tej rano pod następującemi warunkami odbędzie się: 1) Ceną wywołania jest cena 6772 złr. 90 kr. a. w. sądowem oszacowaniem wyprowadzona, niżej której ta realność w pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie zostanie, w trzecim zaś terminie i niżej ceny szacunkowej, jednakże tylko za takową sprzeda się, któraby na pokrycie wszystkich wierzycieli tabularnych wystarczyła. 2) Chęć kupienia mający złoży do rąk komisyi licytacyjnej 10% ceny wywołania jako wadyum, i to w gotówce, książeczkach galicyjs. kasy oszczędności, obligacyach państwowych, lub też listami zastawnemi galic. stan. Towarzystwa kredytowego podług ich kursu ostatniego. W gotowiźnie lub w książeczkach galic. kasy oszczędności złożony zakład najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowanym, przeto też zatrzymanym, innym zaś spół licytantom ich zakład zwróconym zostanie. 3) Najwięcej ofiarujący obowiązanym będzie w przeciągu dni 30 licząc od dnia, gdy uchwała sądowa, akt licytacyjny potwierdzająca prawomocną się stanie, resztę ceny kupna do depozytu sądowego na rzecz wierzycieli hypotecznych, a ewentualnie i na rzecz samego właściciela realności złożyć, lub też w tymże samym terminie dowodnie się wykazać, iż wierzycieli hypoteczni, których wierzytelności niewątpliwie ceną kupna są pokryte, zezwolili na pozostawienie nadal swej wierzytelności przy hypotece. Jeżeliby nabył tę realność który z wierzycieli hypotecznych, to wolno temuż przy złożeniu ceny kupna wliczyć w tąż swoją wierzytelność, o ile takową cena kupna niewątpliwie jest pokryta. 4) Jeżeliby w myśl ustępu 1go tych warunków w trzecim terminie nawet taką cenę kupna uzyskaćby nie można, któraby na pokrycie wszystkich wierzycieli tabularnych starczyła, natenczas do ułożenia dogodniejszych warunków licytacyi wyznacza się termin na dzień 5. kwietnia 1870 o godzinie 4tej po południu, na którym strony interesowane i wierzycieli hypoteczni na zasadzie nadw. dekr. z dnia 25. czerwca 1824 Nr. 2017 wzywa się.

O tej licytacyi uwiadamia się obie strony, jako też zaintabulowanych i z powodu wiadomych wierzycieli do rąk własnych, wierzycieli zaś Wincentego Białoskórskiego, Ludwika Domożyńskiego, Hermana Berka, Szymona Sochackiego z miejsca pobytu niewiadomych, tudzież małoletnich Jana, Kalixta, Lubina, Różę i Eugenię Krzyżanowskich, których opieka nie jest wiadomą, jako też masę spadkową Józefa Białobrzeskiego, nakoniec wszystkich wierzycieli hypotecznych, którzyby po wystawieniu wyciągów tabularnych z dnia 24. lutego 1869 i z dnia 3. kwietnia 1869 do tabuli weszli, lub którymby uwiadomienie o sprzedaży i dalsze uchwały z jakiegokolwiek powodu nie mogły być doręczono, do rąk p. adwokata Dr. Gregorowicza z substytucyą p. adwokata krajowego Dr. Sermaka jako kuratora ustanowionego.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 4. grudnia 1869.

(128) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 17061. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż w skutek prośby p. Karoliny Brandt imieniem własnem, tudzież jako opiekunki Rudolfa i Henryka Brandtów, Karoliny Brandt, Joanny z Brandtów Siedleckiej, Antoniny Brandt, Franciszki Brandt i Amalii Brandt pod dniem 9. listopada 1869 do l. 1761 wniesionej, prostującej pozew przeciw Leibie Sender pod dniem 8. lutego 1869 do l. 2123 o extabulacyę sumy 275 duk. wraz z nadciężarami ze stanu biernego dóbr Sadkowa góra i Ujście wytoczony, do przesłuchania strony przeciwnej Sendera Leib termin sądowy na dzień 11go lutego 1870 godzinę 10tą rano w tutejszym sądzie wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanego Sendera Leib nie jest wiadomy, a w razie jego śmierci tegoż spadkobiercy z miejsca pobytu i nazwiska nie są znani, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego p. adwokata Dra. Jarockiego ze zastępstwem p. Dr. Hoborskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 17. grudnia 1869.

(160) **Edykt.** (2)

Nr. 47147. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszem edyktem wiadomo czyni, że pod dniem 9. września 1869 p. adwokat Dr. Kratter jako kurator masy spadkowej Alexandra Falińskiego w sprawie przeciw p. Józefowi Dunieckiemu o zapłacenie 200 złr. a. w. z p. n. wniósł podanie do l. 47147 o egzekucyjne ocenienie realności lwowskich pod L. 175 1/4 i 118 1/4, które to ocenienie t. s. uchwałą z dnia 17go listopada 1869 L. 47147 dozwolonem i c. k. notaryuszowi Strzelbickiemu przeprowadzenie tej egzekucyi poleconem zostało.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego p. Józefa Dunieckiego, byłego adwokata lwowskiego, jest niewiadomem, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania p. Józefa Dunieckiego jako z miejsca pobytu niewiadomego i na tegoż koszta i szkodę tutejszego p. adwokata Dr. Gregorowicza z substytucyą p. adwokata Dr. Sermaka kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanego w należytym czasie osobiście stanąć, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcy wybrać i sądowi oznajmić, i potem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki samemu sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 17. listopada 1869.

(156) **Edykt.** (2)

Nr. 4416. Ces. król. sąd powiatowy uwiadamia niniejszym edyktem niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców po Matli Spira i spadkobierców po Mojżeszu Spira, że pod dniem 12. listopada 1869 do L. 4416 wniósł Chaim Spira pozew przeciw Berlowi Spira, małżonkom Izaakowi i Beili Fridrichom, Markusowi Spira, Maryi Lamet, Rachli Weiden, nieletniej Taubie Spira i przeciw wezwanym tym edyktem spadkobiercom po Matli Spira i po Mojżeszu Spira o zniesienie wspólności własności przez sprzedaż realności pod L. 77 w Łańcucie i o złożenie rachunków, i że do ustnej rozprawy tego sporu wyznaczony zostaje równocześnie dzień 27go kwietnia 1870 o godzinie 9tej zrana.

Ponieważ spadkobiercy po Matli Spira i spadkobiercy po Mojżeszu Spira sądowi z życia i miejsca pobytu nie są wiadomi, przeto ustanowiono dla nich kuratora w osobie c. k. notaryusza p. Kaniewskiego w Łańcucie, któremu rubryki pozwu dla nich przeznaczone doręczone zostają. Samych zaś wzywa się, aby sądowi o swojem życiu i miejscu pobytu wiadomość dali, lub innego sobie zastępcę obrali i sądowi o tem donieśli, lub też ustanowionemu kuratorowi potrzebnych do obrony środków udzielili, słowem to wszystko uczynili, co do obrony praw ich jest potrzebne, gdyż skutki zaniedbania tego sami sobie będą musieli przypisać.

Z c. k. sądu powiatowego.

Łańcut, dnia 9. grudnia 1869.

(170) **Edykt.** (2)

L. 5016. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Podhajcach podaje się do powszechnej wiadomości, że na wezwanie c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 3. listopada 1869 l. 7979 odbędzie się w celu zaspokojenia przez Markusa Torten przeciw nieobjętej masie spadkowej Jana Dziadykiewicza wywalczonej sumy wekslowej 45 zł. w. a. z odsetkami po 6proc. od dnia 7. września 1866 i kosztami sądowemi i egzekucyjnemi w kwotach 4 zł. 84 kr., 3 zł. 4 kr., 2 zł. 4 kr. i 4 zł. 34 kr. w. a. już przyznanymi, tudzież niniejszych kosztów egzekucyjnych w kwocie 4 zł. 74 kr. w. a. po przeprowadzeniu dwóch pierwszych stopni egzekucyi, egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod Nr. 361 w Podhajcach położonej, do masy spadkowej Jana Dziadykiewicza należącej, na 125 zł. w. a. oszacowanej, w trzech terminach, a to: 10go lutego 1870, 24go lutego 1870 i 10go marca 1870, każdą razą o godz. 10tej rano na miejscu w Podhajcach z tem, że powyższa realność w pierwszych dwóch terminach powyżej, lub za cenę szacunkową, zaś przy trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Za cenę wywoławczą stanowi się wartość ocenienia w kwocie 125 zł. w. a. oznaczoną.

Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest 10proc. ceny szacunkowej, t. j. 12 zł. 50 kr. w. a. w gotówce jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, dalsze warunki w tutejszym sądzie przejrzeć można.

O czem się strony i chęć kupienia mających przez edykta zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Podhajce, dnia 24. grudnia 1869.

(130) **Edykt.** (2)

L. 2105. C. k. sąd powiatowy w Tarnobrzegu zawiadamia niniejszym z imienia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców zmarłej Maryanny z Gerów Sokołowej, że dnia 7. sierpnia 1869 do l. 2105 Agnieszka z Kokoszków Szczepańska wytoczyła skargę przeciw Janowi Sokołowi, Katarzynie z Garnuszków Marchewkowej, Mateuszowi Marchewce i nieobjętej masie Maryanny z Gerów Sokołowej i jej z imienia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom o unieważnienie kontraktu kupna z dnia 24. marca 1852 i oddanie parcel z pod Nr. top. 834 i 839 do gruntu z pod Nr. 52 w Miechocinie należących, i że na skutek tej skargi termin do słownej rozprawy na dzień 10. lutego 1870 o 9. godzinie przed południem wyznaczonym został.

Sąd ustanawia tymczasowie dla pozwanej masy zmarłej Maryanny Sokołowej i jej z imienia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców kuratora Karola Lechowicza z zastępstwem Michała Golińskiego w Tarnobrzegu zamieszkałych, na ich koszt i niebezpieczeństwo, oraz wzywa tych spadkobierców, aby przed terminem kuratorowi dowody swoje komunikowali lub innego pełnomocnika sobie obrali i sądowi takowego wskazali, albowiem w razie przeciwnym wszelkie złe skutki z ich opieszałości wynikłe sobie samym przypiszą.

Tarnobrzeg, dnia 5. października 1869.

(158) **Edykt.** (2)

L. 60675. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że p. Karol Kozakiewicz przeciw pani Józefie z Poletyłów Gołaszewskiej o przyznanie własności gruntu we Lwowie pod l. 636 2/4 położonego i o zaintabulowanie za właściciela tego gruntu dnia 25. listopada 1869 do l. 60675 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego do rozprawy ustnej dzień sądowy na 8go lutego 1870 o godzinie 10. przed południem ustanowionym został.

Ponieważ miejsce pobytu p. Józefy z Poletyłów Gołaszewskiej nie jest wiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania pozwanej, a na wypadek śmierci jej spadkobierców na jej koszt i szkodę tutejszego p. adwokata Dra. Sermaka z zastępstwem p. adwokata Dra. Goreckiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwana, aby w należytym czasie osobiście stanęła, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzieliła albo innego zastępcę wybrała i sądowi oznajmiła, ogółem stosownych do obrony środków użyła, inaczej bowiem wynikające z zaniedbania skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 27. listopada 1869.

(167) **Obwieszczenie.** (2)

L. 16441. Poczta piesza między Rabką a Skomielną, która teraz w czasie od 1. października do 14. maja tygodniowo cztery razy obiega, od 1. lutego 1870 począwszy odchodzić będzie z Rabki w Niedzielę, Poniedziałek, Środę i Piątek o godz. 6tej w wieczór, do Skomielny o godz. 6tej m. 45. w wieczór przychodzić, w tych samych dniach ze Skomielny po przybyciu poczty z Krakowa, Wadowiec, Limanowy i Nowegotargu, mianowicie o godzinie 10. m. 20. w wieczór powracać i o godzinie 11. m. 5. przychodzić.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 15. stycznia 1870.

Kundmachung.

Nr. 16441. Vom 1. Februar 1870 angefangen wird die in der Periode vom 1. October bis inclus. 14. Mai wöchentlich viermal verkehrende Fußbotenpost zwischen Rabka und Skomielna biała von Rabka Sonntag, Montag, Mittwoch und Freitag um 6 Uhr Abends abzugehen in Skomielna um 6 Uhr 45 Min. Abends einzutreffen, von Skomielna an denselben Tagen nach Ankunft der Posten aus Krakau, Wadowice, Limanowa und Neumarkt, nämlich um 10 Uhr 20 M. Abends zurückzukehren und in Rabka um 11 Uhr 5 Min. Abends anzukommen haben.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 15. Jänner 1870

(152) **Ogłoszenie.** (2)

Nr. 22114. Ces. król. sąd wyższy krajowy w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, że przeniesiony z Sokala reskryptem wysokiego c. k. ministerstwa sprawiedliwości z dnia 12. czerwca 1869 do l. 6296 c. k. notaryusz Stanisław Znamirowski na posadę notaryalną w Gorlicach, tamże jako c. k. notaryusz urzędowanie swoje z dniem 18. stycznia 1870 rozpoczyna.

Z rady c. k. sądu krajowego wyższego

Kraków, dnia 11. stycznia 1870.

(153) **Ogłoszenie.** (2)

Nr. 22118. Ces. król. sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, że przeniesiony z Jasła reskryptem wysokiego c. k. ministerstwa sprawiedliwości z dnia 12. czerwca 1869 do l. 6296 c. k. notaryusz Henryk Żywicki na posadę notaryalną w Nowym Sączu, tamże jako c. k. notaryusz urzędowanie swoje z dniem 18. stycznia 1870 rozpoczyna.

Z rady c. k. sądu krajowego wyższego.

Kraków, dnia 11. stycznia 1870.

(169) **Edykt.** (1)

Nr. 121. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Mikulińcach czyni się niniejszem wiadomo, że gospodarz gruntowy Piotr Siekanowicz z Nastassowa uchwałą c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 31. grudnia 1869 do l. 14820 za marnotrawcę uznany został, i że mu kuratora w osobie Jacka Biłacha z Nastassowa nadano.

Mikulińce, dnia 16. stycznia 1870.

(154) **Obwieszczenie.** (1)

L. 10623. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie czyni się niniejszem wiadomo, iż celem ściągnienia wierzytelności wysokiego skarbu w kwocie 3381 zł. 12 kr. w. a z przyn. przedsięwziętą będzie w sądzie tutejszym obwodowym publiczna przymusowa sprzedaż realności Józefa Zajączkowskiego własnej, pod Nr. 269 m. w Złoczowie położonej, w dniach 10. lutego, 24. lutego i 10. marca 1870, każdego razu o 10. godz. przed południem pod następującemi warunkami:

Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w ilości 1000 zł. w. a. Sprzedaż odbędzie się ryczałtowo, tak że sąd żadnego poręczenia na siebie nie bierze. Kupienia chęć mający obowiązanym jest 5%, t. j. 50 zł. w. a. jako wadyum w gotówce lub w papierach publicznych, lub listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego wedle tychże kursu ostatniego, lub też w książeczkach galic. kasy oszczędności wedle ich nominalnej wartości złożyć. Nabywca obowiązanym jest pierwszą połowę ceny kupna z doliczeniem w gotowiźnie złożonego wadyum w przeciągu 60 dni, zaś drugą połowę ceny kupna w przeciągu 90 dni od dnia do sądu przyjętego czynu licytacyjnego licząc, wierzycielom hipotecznym zapłacić, lub w tymże samym czasie oświadczeniem wierzycieli hipotecznych się wykazać, że ci swoje wierzytelności na tej realności pozostawiają. C. k. prokuratorya skarbu jako egzekucyę prowadząca pozostawi nabywcy drugą połowę ceny kupna po poprzedniem zaintabulowaniu takowej na tejże realności i do spłacenia takowej wraz z 6proc. odsetkami stosowne termina wyznaczy.

Gdyby ta realność w nadmienionych dwóch pierwszych terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, 1000 zł. w. a. nie była sprzedaną, to przy trzecim terminie takowa nawet niżej ceny szacunkowej, jednak nie za niższą kwotę jak 800 zł. w. a. sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyi mogą być w tutejszosądowej registraturze, w terminie zaś licytacyjnym przy komisyi do licytacyi przeznaczonej przejrzanemi.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się strony, mianowicie c. k. prokuratoryę skarbu imieniem wysokiego skarbu i funduszu indemnizacyjnego, dalej p. Józefa Zajączkowskiego, nakoniec wszystkich tych wierzycieli, którzy po 19. lipcu 1869 jako dniu wydanego wyciągu tabularnego do tabuli miejskiej weszli, lub którym w tej sprawie egzekucyjnej wydane uchwały sądowe z jakiejbądź przyczyny nie mogłyby być doręczone, przez ustanowionego zarazem kuratora w osobie p. adwokata Dra. Warteresiewicza w zastępstwie p. adwokata Dra. Heynego i edykta.

Złoczów, dnia 22. grudnia 1869.

E d i c t.

Nr. 10623. Vom Złoczower k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gemacht, es werde zur Hereinbringung der Aerarialforderung pr. 3381 fl. 12 kr. öst. W. s. N. G. die executive Feilbietung der dem Josef Zajączkowski gehörigen, in Złoczów unter Nr. 269 St. gelegenen Realität in den Terminen des 10. Februar, 24. Februar und 10. März 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bei diesem k. k. Kreisgerichte unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden.

Zum Ausrufspreise wird der Schätzungswerth mit 1000 fl. öst. W. angenommen. Der Verkauf dieser Realität geschieht in Pausch und Bogen, so daß das Gericht keine Gewährleistung auf sich übernimmt.

Der Kauflustige ist verpflichtet 5%, d. i. den Betrag von 50 fl. öst. Währ. als Angeld im Baaren oder in Staatspapieren oder in Pfandbriefen der galizischen Creditanstalt nach dem Tagescourswerthe oder in galiz. Sparcassebücheln nach dem Nominalwerthe zu erlegen. Der Ersteher hat die erste Kaufschillingshälfte mit Einrechnung des im Baaren geleisteten Angeldes binnen 60 Tagen, dagegen die zweite Kaufschillingshälfte binnen 90 Tagen vom Tage des zu Gericht angenommenen Feilbietungsactes an gerechnet den Hypothekargläubigern zu bezahlen oder von denselben die Erklärung wegen Belassung ihrer Forderungen auf der Realität in dieser Frist beizubringen. Die k. k. Finanzprocuratur als Executionsführer wird dem Ersteher die zweite Kaufschillingshälfte nach vorläufiger Intabulirung derselben auf dieser Realität belassen und zu deren Rückzahlung sammt 6% Zinsen angemessene Fristen bewilligen.

Sollte obige Realität in den erwähnten zwei ersten Terminen nicht um oder über den Schätzungspreis von 1000 fl. öst. W. verkauft werden, so wird dieselbe beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe, jedoch nicht unter dem Betrage von 800 fl. öst. W. veräußert werden.

Die näheren Feilbietungsbedingungen können in der h. g. Registratur und am Tage der Feibietung bei der Licitations-Commission eingesehen werden.

Von dieser ausgeschriebenen Feilbietung werden die Partheien, nämlich die k. k. Finanz-Procuratur Namens des hoh. Aerars und des Grundentlastungsfondes, ferner Josef Zajączkowski, endlich alle jene Gläubiger, welche nach dem 19. Juli 1869 als dem Tage des ausgefertigten Grundbuchsauszuges an die Gewähr der gedachten Realität gelangen sollten, oder welchen die in dieser Executionsangelegenheit ergehenden Bescheide aus was immer für einer Ursache nicht zugestellt werden könnten, durch den in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Warteresiewicz mit Substutuirung des Hrn. Advocaten Dr. Heyne hiermit bestellten Curator und Edicte verständigt.

Złoczów, am 22. December 1869.

(185) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

L. 354-Pr. Do obsadzenia kilku posad adjunktów budowniczych z płacą 800 zł., a ewentualnie z płacą 700 zł., tudzież kilku posad praktykantów budowniczych z adjutum rocznych 400 zł. rozpisuje się konkurs do 20. lutego b. r.

Ubiegający się mają podania, zaopatrzone w dowody kwalifikacyi i znajomości języków krajowych wnieść w własnej drodze do Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 18. stycznia 1870.

(155) **E d y k t.** (1)

Nr. 2444. Ces. król. sąd powiatowy w Kalwaryi wzywa niniejszem Wawrzyńca Zarębę ze wsi Brodów pod Kalwaryą, który jako chłopiec w czasie głodu w roku 1847 zaginął, aby się w ciągu jednego roku zgłosił do spadku po matce swojej Maryannie z Kołodziejów 1go ślubu Zarębowej, 2go Rymarczykowej zmarłej bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia dnia 24. stycznia 1847, inaczej bowiem spadek ten przeprowadzonym będzie ze zgłaszającymi się sukcesorami i kuratorem Janem Zarębą dla niego ustanowionym.

Kalwarya, dnia 19. grudnia 1869.

(165) **E d y k t.** (1)

Nr. 2760. Ces. król. sąd powiatowy w Skolem podaje do publicznej wiadomości, że w skutek rekwizycyi c. k. sądu krajowego we Lwowie z 21go lipca 1869 l. 34452 celem zaspokojenia wierzytelności wexlowej przez Sarę Halpern przeciw masie leżącej po Salamonie Guttmann w kwocie 42 złr. 51 kr. z p. n. wywalczonej, w terminie na dniu 10. lutego 1870 i na dniu 24. lutego 1870, każdego razu o godzinie 9tej przed południem w tutejszym sądzie realność do masy po ś. p. Salamonie Guttmann należąca, a pod Nr. kons. 228 w Skolem położona najwięcej ofiarującemu za gotówkę pod następującemi warunkami sprzedaną zostanie:

I. Cenę wywołania stanowi kwota szacunkowa 400 złr. w. a.

II. W pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, w trzecim terminie zaś także niżej ceny szacunkowej za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

III. Chęć kupienia mający obowiązanym jest jako wadyum 10% ceny szacunkowej, to jest kwotę 40 złr. w gotówce do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, następnie zaś wadyum kupiciela zatrzymanem zostanie, podczas gdy wadya reszty licytantów tymże oddane będą.

IV. Kupiciel obowiązanym będzie całą cenę kupna, w którą się wadyum jego wrachuje, do dni 30 po prawomocności uchwały sądowej akt licytacyi potwierdzającej złożyć w gotówce do depozytu sądowego, jeżeliby zaś tego warunku nie dopełnił, wtedy wadyum jego przepada, i na koszt i niebezpieczeństwo jego zostanie rozpisaną relicytacya w jednym tylko terminie, na którym powyższa realność za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

V. Po uiszczeniu całej kwoty kupna kupiciel natychmiast na własny koszt w fizyczne posiadanie kupionej realności wprowadzonym będzie.

VI. Wymierzoną należytość przeniesienia zapłaci kupiciel sam.

VII. Akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej sądowej registraturze, co się zaś tyczy podatków, chęć kupienia mających odsyła się do urzędu podatkowego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Skole, dnia 12. grudnia 1869.

E d i c t.

Nro. 4377. Das k. k. Bezirksgericht in Mikulińce gibt hiemit bekannt, daß auf Grund des rechtskräftigen Urtheiles vom 27. September 1862 Z. 1766 zur Hereinbringung der durch Pałana Dzyndzyrysty gegen Michael Dzyndzyrysty ersiegten Summe von 5 fl. und 94 fl. 40 kr. öst W. s. N. G. die executive Feilbietung der dem Executen Michael Dzyndzyrysty gehörige, keinen Grundbuchskörper bildende Grundwirthschaft sub CNro. 142 und rep. Nr. 274 in Nastassów zu Gunsten der Pałana Dzyndzyrysty im eigenen Namen und im Namen ihrer minderjährigen Kinder bewilligt wurde, und daß diese Feilbietung am 24. März, 7. April und 21. April 1870, jedesmal um 9 Uhr Vormittags bei diesem k. k. Bezirksgerichte abgehalten, und bei dem ersten und zweiten Termine nur um oder über den Schätzungswerth, bei dem dritten Termine dagegen auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden wird. Als Ausrufspreis wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth von 245 fl. öst. W. angenommen; das Vadium beträgt im Baaren 24 fl. 50 kr. öst. W.

Die näheren Licitations-Bedingungen, sowie das Protocoll der pfandweisen Beschreibung und Abschätzung können in der h. g. Registratur eingesehen werden; bezüglich der Höhe der Steuer und anderen Abgaben werden die Kauflustigen an das k. k. Steueramt in Tarnopol gewiesen.

Mikulińce, 28. December 1869.

(164) **E d y k t.** (1)

Nr. 4377. Ces. król. sąd powiatowy w Mikulińcach niniejszem wiadomo czyni, że na podstawie prawomocnego wyroku z dnia 27go września 1862 l. 1766 na zaspokojenie przez Pałanę Dzyndzyrysty przeciw Michałowi Dzyndzyrysty wywalczonej kwoty 5 złr. i 94 złr. 40 kr. w. a. z p. n. przymusowa sprzedaż gospodarstwa wiejskiego w Nastassowie pod L. kons. 142 subr. 274 leżącego, do dłużnika Michała Dzyndzyrysty przynależnego, ciała tabularnego nie stanowiącego, na rzecz Pałany Dzyndzyrysty w imieniu własnem i w imieniu tejże małoletnich dzieci dozwoloną została, i że ta sprzedaż w terminach 24. marca, 7. i 21. kwietnia 1870, każdą razą o 9tej godzinie przed południem w tutejszym c. k. sądzie odbędzie się, i że to gospodarstwo na pierwszym i drugim terminie tylko za cenę szacunkową lub wyżej, na trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedane zostanie. Za cenę wywołania stanowi się cena szacunkowa w kwocie 245 złr., wadyum wynosi 24 złr. 50 kr. w gotówce.

Bliższe warunki licytacyi, jako też akt opisania i oszacowania można w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć, co do wysokości podatków i innych danin odsyła się chęć kupienia mających do c. k. urzędu poborczego w Tarnopolu.

Mikulińce, 28. grudnia 1869.

(157) **Ogłoszenie licytacyi.** (1)

Nr. 3864. Ces. król. sąd powiatowy w Żywcu podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż w skutek uchwały c. k. sądu obwodowego w Cieszynie z dnia 25. maja 1869 l. 3137 celem zaspokojenia sumy wexlowej 212 złr. z p. n. Franciszkowi Leglerowi od małżonków Salamona i Resi Weisslitzerów przysądzonej rozpisaną zostaje publiczna licytacya realności pod Nr. 108 w Jeleśni. składającej się z domu, kawałka gruntu, którą w 3ch terminach, a mianowicie: 22. lutego, 23. marca i 20. kwietnia r. b. w lokalu c. k. sądu powiatowego w Żywcu pod następującemi warunkami odbędzie się:

1) Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa powyższej realności w ilości 400 złr. w. a., niżej której realność ta przy pierwszym i drugim terminie licytacyi sprzedaną nie będzie, przy trzecim zaś terminie zostanie ona nawet poniżej ceny szacunkowej więcej dającemu sprzedaną.

2. Każdy chęć kupienia mający złożyć ma do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w ilości 40 złr. w. a. w gotówce, lub w obligacyach długu państwa, lub w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego galicyjskiego i zakładu kredytowego w Wiedniu według najnowszego kursu w gazecie urzędowej lwowskiej notowanego.

Wadyum nabywcy zostanie zatrzymanem i w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym natychmiast po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

3. Nabywca obowiązany będzie cenę kupna z potrąceniem złożonego wadyum w zakresie 30 dni od dnia nabycia licząc wraz z odsetkami po 5% od dnia nabycia bieżącemi do depozytu sądowego złożyć.

Resztę warunków licytacyi można w registraturze podpisanego c. k. sądu przejrzeć.

Żywiec, dnia 27. grudnia 1869.

DONIESIENIA PRYWATNE.